

[Himmelstrup.]

Førstepladsen i alle saadanne rent formelle Forhold, hvor en enkelt skal føre Ordet paa det samlede Kollegiums Vegne.

Vi stiller dernæst Ændringsforslag om, at Valget kun finder Sted for 6 Aar. Jeg vil mene, at det er en fornuftig Beslutning, men saaledes naturligvis, at Genvalg kan ske. Fra forskellig Side er fremhævet, at Princippet om at vælge paa Tid og ikke paa Livstid er uheldigt, fordi det skulde gøre de paagældende, der vælges — altsaa paa Aaremaal —, mere afhængige, og man har i saa Henseende henvist til, at i det Lovforslag, der for Tiden behandles angaaende Kreditforeningernes Organisation, gaar man netop bort fra det gamle Princip om Valg paa Tid og over til Valg paa Livstid. Jeg gør imidlertid opmærksom paa, at for Kreditforeningernes Vedkommende er den Vælgerforsamling, der skal vælge Direktørerne, en helt anden, end hvor der som her er Tale om Valg af en Nationalbanks Direktion. Her er det jo ikke en Debitorforsamling, som skal vælge de paagældende Direktører. Spørgsmaalet om at vælge paa Tid er i øvrigt ikke noget ukendt, heller ikke i udenlandske Seddelbanker. Jeg saa for nylig i en Afhandling om den nye Seddelbank, som for et Par Aar siden er oprettet i New Zealand, at Forholdet dèr er ganske det samme som det, vi forelaar her, at Direktørerne vælges paa 7 Aar, men naturligvis saaledes, at de kan genvælges.

Jeg gør dernæst opmærksom paa, at det Ændringsforslag, vi har stillet under Nr. 11, fjerner sig ikke saa meget fra det Ændringsforslag, som er stillet af Flertalspartierne til Lovforslagets § 6. Men vi har bestræbt os for ogsaa at fjerne Handelsministerens Godkendelsesret ifølge forskellige Paragraffer med Hensyn til de Valg, der finder Sted.

Endelig har vi stillet Forslag om Seddelbankens Forhold til Banklovens almindelige Bestemmelser. I det oprindelige Lovforslags § 25 findes der Bestemmelser, hvorefter Seddelbanken kun for ganske enkelte Forholds Vedkommende, som er ret ligegyldige, skulde være unddraget Banklovens almindelige Bestemmelser. Vi foreslaar, at i al Almindelighed skal Seddelbanken være undergivet Banklovens Bestemmelser, men dog saaledes — det vil jo ikke blive det almindelige alligevel, fordi Banken er en Bank af særlig Karakter —, at Ministeren sammen med Banktilsynet og Seddelbankens Bestyrelse kan gennemføre de Undtagelser herfra, som er nødvendige.

Med Hensyn til den Organisation af

Banken, som nu vil komme efter Vedtagelsen af Flertallets Forslag, er der ogsaa andre Ting, som vi fra vor Side ikke mener er helt tilfredsstillende. Jeg gør opmærksom paa den Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 4 c), hvorefter Repræsentantskabet i den gamle Bank skal flytte med over i den nye Bank for et vist Aaremaal og dets Medlemmer afgaa efter Tur. Vi vilde have anset det for bedre, om man havde forsøgt gennemført et System, hvorefter der var skabt større Sikkerhed for, at Erhvervslivets forskellige Grene var blevet repræsenteret i Bankens Repræsentantskab, men vi forstaar jo, at denne Bestemmelse er et Led i selve den Overenskomst, som er sluttet mellem Staten og Banken, og at det ikke er muligt at foretage Ændringer heri, hvis Loven skal gennemføres paa det Grundlag, som denne Overenskomst er Udtryk for.

Alt i alt forekommer det os, at de Ændringer, som er gennemført, og som jo skulde afsvække det ærede Medlem Hr. Korsgaards Betænkeligheder i sin Tid ved at gøre den Bank, man nu vil skabe, i for høj Grad til en Statsbank, er smaa og betydningløse. Vi tror ikke, de vil medføre væsentlige Ændringer i Tilstanden efter det oprindelige Lovforslag. Dette er da en af Grundene til, at vi fra vor Side ikke kan yde vor Medvirken til at fremme dette Lovforslag. En anden Grund hidrører fra Spørgsmaalet om Landmandsbanken og Landmandsbankens Aktiekapital, som jo ejes helt og fuldt af Staten. Herom mener vi, at naar nu Seddelbanken kommer ind under Forhold, hvorved Statens Indflydelse under alle Omstændigheder bliver større, end den har været hidtil, vil det være ganske nødvendigt at faa en Ordning af Landmandsbankens Forhold. Herom er i Aarenes Løb talt ganske overordentlig meget. Gang paa Gang under Debatter her i Rigsdagen er det, navnlig fra konservativ Side, fremholdt over for de nuværende Regeringspartier, at de har en Forpligtelse til at sælge Landmandsbankens Aktier i Henhold til Landmandsbanklovens § 3, i det mindste sælge 30 Mill. Kr. af denne Aktiekapital, naar Pariprisen kan opnaas, og at dette er blevet forsømt af Regeringen. Jeg erindrer om, hvorledes man fra konservativ Side Gang paa Gang under tidligere Forhandlinger om denne Sag ligesom ved andre Lejligheder, blandt andre det ærede Medlem Hr. Pürschel, med megen Styrke har fremholdt den Forpligtelse, Regeringspartierne hermed havde, og at ogsaa andre konservative Politikere — det gælder saaledes det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og i høj Grad det ærede Medlem Hr.